

ජගත් පේ එදිරිසිංහ ලියන

කාරකා විජිතය

මුල නිවසම විශාල පාලකින් පිරි ඇති බවක් දිලිසට දැනුණි. නිෂාධි කොනේ ගියාදැයි මතු නොදැන සිටියේ ය. මේ නිවසේ සියලු ආධිපත්‍යය තමන් වෙතින් ගිලිහී ගොස් ඇති බව මනුට දැනෙයි. මේ තාක් කාලයක් තමා කිසිදු අභියෝගයකට ලක් නොවී පවත්වාගෙන ගිය දැඩි ආධිපත්‍යය සිතිය නොහැකි තරම් කෙටි කාලයක දී බිඳ වැටී ඇත.

මතු කීප වරක්ම නිෂාධිගේ ජංගම දුරකතනයට ඇමතුමක් ගන්නට උත්සාහ කළ නමුත් එය අසාර්ථක විය. ඇය දුරකතන ක්‍රියා විරහිත කොට ඇතැයි මතු අනුමාන කළේ ය.

තේ කෝපයක් බොන්නට ඇත්නම් මැනවැයි වැඩි මනුට සිතුවාණි. පෙර දී නම් මෙවැනි වේලාවට මනු කරන්නේ "නිෂා තේ එකක්..." යයි කැනගැසීම පමණකි. දැන් තමා වෙනුවෙන් එවන් දෙයක් කර දෙන්නට කිසිවකු නැත.

මේ නිවසේ සියළු වැඩ කරනු ලබන්නේ ඇගේ අතින් නොවේ ද...? තමා කළේ විධානයන් දීම පමණක් නොවේ ද...? කිසිදු දිනෙක මුටින් මැසිවිල්ලක් නොනගා ඇ මේ නිවස තුළ සිරකාරයකට සිටියා නොවේ ද? පොත පතින් බැහැර පිවිතය පිලිබඳ තමාගේ වැටහීමේ යම් අඩුවක් තිබේ ද...? මේ සියල්ල මේ ආකාරයට සිදුවූයේ කෙසේ ද? දිලිස ට සිතන්නට බොහෝ දේ තිබුණි. මේ සියල්ල තමාට පෙර දී නොවැටුණේ මන්දැයි මතු තමාගෙන්ම ප්‍රශ්න කර ගත්තේ ය.

තේ බිමේ අඳහස මොහොතකට ඉටුත් කරගත් දිලිස මුලකැන් ගෙයි කඩබියෙන් ගත් මත්පැන් බෝතලයෙන් විදුරටක් වත්කර ගත්තේ ය. නිෂාධිගේ වාහනය වත්තට ඇතුල් වුණේ මතු දෙවන මත්පැන් විදුරුව ඇවසන් කරන අතරදී ය. ඉදිරිපස දොර ඇර නිවසට ඇතුල් වූ නිෂාධි දිලිස දෙසත් ටිපෝට මත වූ මත්පැන් බෝතලය දෙසත් බැලුවා ය.

"කො.. හෙ.. ද.. ගියේ...?" මතු තදින් ඇසුවේ ය.

සාලය මැද නැවතුණ නිෂාධි දිලිස දෙස එක එල්ලේ බැලුවා ය. ඇගේ දෘෂ්ටි රැඳුණු දැඩි බැල්ම මතු පසුබස්වන්නට තරම් රළු විය. මුටින් පිලිතුරක් නොදුන්න ද ඇගේ බැල්ම මනුට පිලිතුරක් දුන්නා සේ ම විය. මතු එක වරම මත්පැන් විදුරුවේ ඉතිරිය මුටට හලා ගත්තේ ය. මතු එසේ කළේ තමා විදවන්නට

බව නිෂාධිට වැටහෙයි. පෙර කලෙක මනු එසේ කළා නම් "අනේ දිලිස.. එපා .. එපා"යි තමා බැහැපත්වනු ඇති බව නිෂාධිට විශ්වාස ය. සබඳකම් බිඳී ගිය පසු හැඟීම් ලෙස කිසිවක් ඉතිරි නොවන බව ඇයට දැන් වැටහෙයි. සිතීන් ඇත් වූ පසු ඉතිරි වන්නේ අනුකම්පාව පමණක්ම නොවේ ද? ඒ අනුකම්පාවෙන් ඇති එලය කුමක් ද?

"කො.. හෙ.. ද.. ගියේ...?" මතු හැවත ඇසුවේ ඇගේ මුහුණ දෙස නොබලමිනි. දෙවන වතාවටද ඇසුව ද ඇය පිලිතුරක් නොදෙන බව මනු දැන සිටියේ ය. එනමුදු ඇය ඉදිරියේ පසුබට වන්නට සිතක් මනුට නොවී ය.

දිලිස බෝතලයෙන් තවත් වතාවක් විදුරුවට මත්පැන් වත් කර ගත්තේ ය. නිෂාධි ඒ දෙස මොහොතක් බලා සිට සිය කාමරයට වැදුණා ය. බෝතලයක් පෙරළෙන තඩ ඇදේ ඇඳවී සිටි ඇයට ඇසුණි.

00000000

"ඊයෙ ගෙදර මොකක් හරි ප්‍රශ්නයක් වුණා ද...?" සැදුලි ඇසුවේ දිලිස ඉදිරියේ අසුන් ගන්නා අතරදී ය. "මුණත් එකක් ඇදිලා ගිහිත්.. හිඳි මැරුවද...?"

රන් පාටින් ඉර පාසා තිබූ රන් සැදුවරිය උන්නා සිත වට රන් වත් නඳි ගලනා මදනළ රන්දා රන් තරු පොකුරු සැරගවුණි මා සිත බින්නා

රූ සිර සොබා සිත පොඩි කළ මනාවත් ආ සිර ගෙනා කුමරිය පෑ සිනාවත් රූ සිර අගෙයි යළි යළි වාසනාවත් ආ සිර ගෙනමේ සුරකුමරිය ප්‍රියාවත්

සැදුලිගෙ ප්‍රශ්නය නැසුණාක් මෙන් දිලිස ගැඹුරු කල්පනාවක නිමගන්ව සිටි. අතීතයේ සොදුරු දසුන් මතු සිත පුරා මැවී යයි. තමාම මෙයට වරදකරු යැයි මනුට තදින්ම දැනෙන්නට විය. ඇගේ ප්‍රශ්නයට දිය ගහකි පිලිතුරක් දිලිසගේ සිතට නොආවේ ය. ඊයේ බිටි මත්පැන් වල සැරට තවමත් හිස ද නොනිකු වී ඇතිවා සේ දැනෙයි. සැදුලි ඉක්මනින් සැඟවා නම් හොඳ ය. එවිට මේසයට හිස ගසාගෙන නිදා ගන්නට හැකි ය.

"නොකියන නුතක් දේ තේරුම් ගන්න පුළුවන්..." සැදුලි නැවත කීවා ය.

මනු පුටුවෙන් නැගිට ජනේලය අසලට ගියේ ය. නොඋස් ගොඩනැගිලි වලට මඩබෙන් ඇති පෙනෙන නගරය දෙස මනු නිතඬව බලා සිටියේ ය. නගරයට ඉහළ අහසේ විවිධ හැඩයෙන් හා

විවිධ වර්ණයෙන් යුත් බැලෙන කීපයක් පාවමින් තිබෙනු මනුට පෙනුණි.

සැදුලි මතු පිටුපසින් සිටගනු මනුට දැනුණි.

"දිලිස.. ඇගේ සිහින් හඬ මනුට ඇසුණි. "මට මගා ගැන දුකයි දිලිස.."

මනු ආපසු හැරුණේ ය. තමාට අධිකයන් දුරින් ඇගේ දෘෂ්ටි දැල්වෙමින් තිබෙනු මනුට පෙනුණි.

"I really really feel sorry for you"" ඇ සෙමින් මිමිණුවා ය. ඇ හෙළ සුසුම මනුගේ මුහුණ මත වැදුණි. මනු ඇ වෙතින් ඉටුත් වන්නට හැරුණේ ය. ඇ සිය දෘෂ්ටි මනුගේ උරහිස් මත තබා මනු වැලැක්වුවා ය.

"දුටුවන හදන්න එපා.. මං මගාගෙන ඇගට පනින්නෙ නෑ.. ඇ කීවේ සිනාසෙන්නට උත්සාහ කරන අතරදීය. "මට කියන්න.. මාගටත් ආරංචි වුණා ද...? එක නේද ප්‍රශ්නෙ.."

මනු ප්‍රශ්නාර්ථයක් රැඳුන මුහුණින් ඇ දෙස බැලුවේ ය.

"මොකක් ද...?" මනු මද වේලාවකට පසුව ඇසුවේ ය.

"ඇයි...? මගා දන්නෙ නැද්ද...?"

"මොකක් ද...?"

"අනුරාධ මෙල්බන් එනවා කියලා මගා දැනගත්තෙ නැද්ද...?" ඇ ඇසුවේ පුදුමයෙනි. "කොහොත දැනගන්න ද...? මෙයා ඉතින් වෙනම ලේඛකයා සිටිත් වෙන මනුක්සයෙක්නෙ..." ඇ දෙවෙනුව කීවා ය.

ඒ ප්‍රචාරකයෙක් සසඳු වුව ද එය නොපෙන්වා සිටින්නට මනු උත්සාහ ගත්තේ ය. "ඉතිං මොක ද?" මනු ඇසුවේ එහිසා ය.

ඇ කොක් හඬදී සිනාසුණා ය.

"කළබල වුණේ නෑ කියලා පෙන්වන්න හැදුවට මගාගෙන ඇත් වලින් මට ඇත්ත පේනවා මගන්නා..." ඇ සිනාසෙන අතරදීම කීවා ය.

මනු ඇයට පිටුපස ගොස් සිය අසුනෙහි වාඩි වූයේ ය.

"මේ අහන්න.. මල්වැස්ස ගිලීම් එක ගන්නනවා ලබන මාසෙ.. ගාල්ල නොස්ට්ටිල් ප්‍රොජෙක්ට් එකට ගනිමින් ඊයේ කරන්න.. ඒක ගෙස්ට්ලා හැටියට ගිලීම් එකක් සිරිකරුවායි අනුරාධයි මනිෂයි එනවා.. මනිෂා කියන්නෙ ඒ ගිලීම් එකේ මෙන් ඇක්ටස්.."

"ඒ මනිෂ්සු එන්නෙ මොකට ද?"

"ඇයිදෝ. මගා නම් වැඩක්ම නැති මනුක්සයෙක් දිලිස.. අනුරාධ කිව්වම කෙල්ලෝ පොරකනවා දැකගන්නවා.. මනිෂාට කොල්ලෝ පොරකනවා.. ඉතින් ඊකට්ස් ඊක ලේසියෙන්ම විකුණාගන්න

NEED TO GET THE MOST OUT OF YOUR MONEY?
CALL US TODAY (03) 9654 1903 ALL BANKS AND NON BANKS - WE DEAL

Home/Investment/Business Loans

- *Home Purchase (100%)
- *Investment Property (100%)
- *Consolidate all your debts into 1 monthly payment
- *Personal loans up to 70k
- *Car loan / lease

Refinance and release your Home Equity (up to 95% of the value of your home)

Migration:	Conveyancing:
Business	Buying
Employer	Selling
Skilled migration	House and Land
Family Members	commercial
Humanitarian	Business
Regional australia	Old Law
Special Category	Strata Stratum

Level 1, Suite 1B
 The Paramount Centre
 108 Bourke Street
 Melbourne 3000
 GPO Box 959 Melbourne
 Vic 3001

RUDY FRUGNIET
 LL, B, LL, M, GDLP, MMIA
 Registered Migration Agent
 No: 9686142

OBLIGATION FREE APPRAISAL
 Tel: (03) 9654 1903 Fax: 9654 9806 Mob: 0410 027 105
 www.mortgageandmigration.com.au
 Email: uniquemortgage@netlink.com.au
 frugnieta@aapl.net.au